

Valami készül Uzonban 2020.02.27.Református hírnök

Szerző Administrator
2020. február 27.
Utolsó frissítés 2020. február 27.

2020. február 27., csütörtök, VéleményTöbbéves hagyomány hozza lázba a közösséget minden év farsangi időszakában. Az uzoniak mulatozni, bálozni készülnek pénteken a helyi művelődési otthonban. De nem akárhogyan! A táncot, szórakozást megelőzi a kíváncsian várt színdarab, amit kemény munka, illetve idő- és energiabefektetés árán visz színpadra az egy hónapra amatőr színészbőrbe bújt csapat. Arról, hogy mire is készülnek épp az uzoni református egyházközségben, Ungváriné Szakács Judit tiszteletes asszonyt és Szabó Margit iskolaigazgatónőt kérdeztük.

– Milyen múltra tekint vissza ez a színdarabos kosaras bál itt, a gyülekezetben, faluban?

– Lassan húsz éve, hogy a református dalárda és nőszövetség megszervezte az első kosaras bált, amelyen az akkori dalárda is fellépett. Népdalokat, katonadalokat, illetve nótákat énekeltek. Ez volt a kiindulási pont, innen fejlődöttunk évről évre. Mindig többre és igényesebbre törekedve születtek meg az előadások. A János vitéztől a helység kalapácsán keresztül eljutottunk a Hegedűs a háztetőn, Valahol Európában, Légy jó mindhalálig darabokig.

Természetesen a kezdő csapat tagjai idősedek, évről évre fogyatkozott a társaság, de mindig sikerült fiatalokkal, középkorúakkal, lelkes tagokkal pótolni azt.

– Jelenleg kik alkotják a csapatot?

– Minden évben hálát adunk azért a pár idősért, akik még mindig vállalják – koruk ellenére is – hogy fellépnek, ezáltal gazdagítják, színesítik a műsort. Ugyanakkor van két 12 éves szereplőnk is. Tehát tinik, egyetemisták, 40 évesek, 60 évesek, és 80 éves a legidősebb. Így teljes a csapat. És fontos megjegyezni, hogy aki szeretne szerepelni, annak mindenképpen helye van a társaságban, senkit sem utasítunk el. – Hogyan áll össze a színdarab?

– Általában a szereplők létszáma alakítja, hogy milyen előadás fog születni. A színdarabot kiválasztjuk, viszont kénytelenek vagyunk saját képünkre formálni azt. Olyanformán írjuk át, hogy mindenki megszólalhasson benne, valamint lényeges az is, hogy egy hónap leforgása alatt megszülethessen belőle az egy és fél órás előadás. Bármilyen legyen is az adott mű, igyekszünk mindig belecsempészni értékes, hitet erősítő, nemzetiségmegtartó, reményt ébresztő gondolatokat. A próbákat mindig a gyülekezet imatermében kezdjük, nagyjából az előadás előtt egy hónappal. Két-három olvasópróba után máris indul a mozgás, illetve a koreográfia. Az utolsó héten vonulunk át a kultúrotthonba, és ott történnek az utolsó simítások. A színdarab fontos része a zenei aláfestés, éneklés. Ebben nagy segítségünkre van Miklós Árpád karnagy. Igyekezetéért, hozzáállásáért ezúton is köszönetet mondunk. – Lehet-e tudni előzetesen valamit az idej, pontosabban holnap bemutatandó darabról?

– Túl sokat nem szoktunk elárulni, hadd legyen meglepetés. Egy kis idő-utazás lesz, vissza a 70-es, 80-as évek világába. Itt megjegyeznénk, hogy a „társulat” középiskolás, illetve fiatalabb tagjai számára ez egy ismeretlen korszak, így sokat tanulhatnak belőle, sőt, át kell érezniük valamit, amit nem éltek át soha. A mai szabad világ gyermekeiként bele kell lépniük egy korlátokkal teli világban élő ifjú cipőjébe. Mindenképpen tanulságos lesz mind a szereplők, mind a nézőközönség számára! – Mi a hozadéka, áldása ennek a munkának?

– Természetesen a szórakozáson túl a legnagyobb hozadéka ennek az egy, egy és fél hónapos munkának az együttlét, az összetartozás érzése. A mai világban csoda megtapasztalni, hogy egymás nélkül képtelenség lenne ezt létrehozni, mindenkire szükség van. Tapasztalataink szerint, hála legyen Istennek, „fertőzötté” válik az, aki egyszer belép a csapatba és kipróbálja. Ahogy a karácsonyi ünnepkört magunk mögött hagyjuk, már jönnek is a kérdések: mi lesz idén, mit adunk elő. Pedig ez egy nagyon időigényes, nehéz időszak, mert a napi feladatok és munka, iskola elvégzése után mindenkinek vennie kell a fáradságot, hogy szinte minden estéjét ebben a közösségben töltsse. Van, aki számára a nagy család sem akadály. Ötgyermekes édesapaként is vállalja, hogy amennyit tehetsége és ideje enged, hozzátegyen ehhez a műsorhoz. Van egy háromgyermekes édesanya is, aki két gyermekével együtt részt vesz ebben a produkcióban. A nehézségek ellenére mindig jó hangulat alakul ki, a generációk közötti távolság csökken, mindenki egy cél érdekében fáradozik, és a végén örömmel ízleli a közös munka gyümölcsét. És igen, erre a fajta szórakozásra, szórakoztatásra igény van. Igényt tart rá a „társulat”, de a nézőközönség, faluközösség is, mert bár kosaras bállal folytatódik az est, sokan csak azért jönnek el, hogy láthassák az előadást. Mi mindenképpen buzdítunk más gyülekezeteket, közösségeket is arra, hogy próbálják ki ezt a fajta szórakozási módot is. Érdemes energiát befektetni, hiszen számos pozitív hozadéka van! Istennek legyen hála, mi ezeket mind megtapasztaltuk, átértük, és táplálkozunk belőlük évről évre! Marosi Tünde